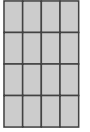

Pleme iz Bruklina

Medij - Rubrika: HARPER`S BAZAAR - Bez naslova
Datum: Ned, 01/01/2023 Zemlja: Srbija
Površina članka: 1258cm2 Autor:
Strana: 72 Deo: 1/2

Intervju BAZAAR

SHAMEL PITTS

PLEME IZ BRUKLINA

Čuvena njujorska trupa na dobrom glasu *TRIBE* predstaviće se domaćoj publici na 20. Beogradskom festivalu igre

razgovarala TAMARA BOGUNOVIĆ

Ka njujorske adrese (bliže odredite, Bruklin) stiže nam krajem zime respektabilna igračka trupa *Tribe*. To *Pleme* igrača i koreografa Shamela Pittsa na prestižnom 20. Beogradskom festivalu igre u Madlenijanumu izvešće njegovu čuvenu predstavu *Crna rupa*, koja je posebna po mnogo čemu, naročito po tome što simbolično traje tačno jedan sat, jedan minut i jednu sekundu. Tim povodom, razgovarali smo sa igračem i koreografom Shamelom Pittsom.

Crna rupa, sa kojom dolazite na Beogradski festival igre, nije ono što gledalac u prvi mah pomisli. Iza kosmičkog naslova je čitav korpus stvari. Možete li nam približiti predstavu? *Crna rupa* istražuje odiseju u kojoj se tri umetnika afričkog porekla ili, bolje reći, iz afričke dijasporre, udružuju kako bi stvorili trojstvo snage, afro-futurizma i snažnog zagrljaja. Iako je naslov izveden iz kosmičkog fenomena crne rupe, ovo nije komad koji se bavi objašnjavanjem nauke. Naime, u koreografskom smislu, dajemo predlog da se ideja transformacionog okruženja crne rupe iskoristi za stvaranje misteriozne atmosfere prema onome što ona obuhvata i šta sadrži. Rad angažuje publiku i vodi je na živopisno hipnotičko putovanje, u trajanju od jednog sata, minuta i sekunde, bez izlaza.

Ovaj komad poslednji je u triptihu *Crna serija*. Prethodili su mu *Crna rupa* i *Crni somot*. Sa kakvom idejom je nastajao? *Crna kutija* bila je moj prvi komad. Premijeru sam organizovao u sobi mog stana, koju sam ofarbao u crno. Prvo izvođenje bilo je na moj trideseti rođendan, za trideset bliskih prijatelja i trajalo je tačno trideset minuta. Kada je ovaj rad doživeo svoje trideseto izvođenje, praćen neverovatnim uspehom, znao sam da treba da nastavim s tim. Otišao sam kratko u Brazil, sa idejom da kreiram *Crni somot*. Tamo su tada stvarali zanimljivi multimedijalni umetnici, Mirela Martins i Luca del Carlo, sa kojima sam želeo da sarađujem. *Somot* je postavio da se razvija kao duet, koji će kasnije obići mnoge svetske scene. To je bio signal da treba napraviti i *Crnu rupu*, za koju sam angažovao još jednog južnoafričkog umetnika,

Predstava *Crna rupa* je postala priča o afričkom porektu našeg Plemena (*Tribe* originalni naziv grupe)

Tushrika Fredericksa, dok je zvučni pejzaž kreirao njujorski kompozitor Steven Jakobovic.

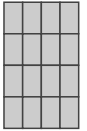
U vašem opusu je i *Crvena serija*. Zašto ova boja i šta odlikuje ostvarenja iz te serije?

Volim kada mogu da odigram reči i kada one dobiju više značenja odjednom. *Crna* zapravo nije boja već nijansa, a u zavisnosti od konteksta može biti i odsustvo boje ili zbir boja. Crveno nije samo boja, već je i moj nadimak. Odrastajući u Bruklinu, prijatelji i porodica zvali su me *Red* (Crveni). Nakon što sam u inostranstvu doživeo splet neverovatnih situacija, stvarajući ujedno i svoj nezavisni egzistencijalni okvir kroz *Crnu seriju*, pozeleo sam da se vratim kući. Tu u Bruklinu, pokušavao sam ponovo da otkrijem svoje dečje zapitanosti, razigranosti i lakoću, a *Crvena serija* je platno za to. Ipak, unutar lakoće još uvek postoji i ogromna dubina, ukrštanja između samoće, neizvesnosti, kreativnosti i solidarnosti.

Uz razne sintagme kojima se opisuje i ocenjuje vaš rad, jedna nas je posebno zainteresovala. Kako *Tribe* postiže takvo zadivljujuće bavljenje čovekom? Svi umetnici u *Tribeu* su osetljivi, složeni i duboki praktičari svog izraza. Deo onoga što mora biti posebno, kada ste umetnik, jeste sposobnost i odgovornost da gradimo svet kroz naše radove. Ovo se uklapa u dubinu naše ljudske povezanosti i duha saradnje.

Krugovi vaše umetničke i pedagoške karijere su u impresivnom radijusu. Svuda vas je bilo i sarađivali ste sa istaknutim kolegama. Kako je to obogatilo vaše izlaske na scenu? Radeći u različitim trupama, ali i ostajući sam sa sobom, naučio sam da predvodim, bez potrebe da imam sledbenike. Svi umetnici sa kojima radim su moji heroji i neizmerno me inspirišu. Predavati se, za mene, podrazumeva da je neko inteligentan učenik. Da

FOTOGRAFIJA SHAMEL PITTS SA NIR ABELLI. FOTOGRAFIE IZ PREDSTAVE THE ADEBOYE BROTHERS

Medij - Rubrika: HARPER`S BAZAAR - Bez naslova
Datum: Ned, 01/01/2023 Zemlja: Srbija
Površina članka: 1258cm2 Autor:
Strana: 73 Deo: 2/2

Publika će imati priliku da pogleda „Crnu rupu“ na prestižnom „20. Beogradskom festivalu igre“ u „Madlenjanumu“ (19. mart 2023.)

je zadržao radoznalost, otvorenost, spremnost na eksperiment. Mnogo sam naučio od Ohada Naharina, jer sam sa njim dugo i blisko saradivao. Uvek bi pažljivo posmatrao kako on radi sa drugima. Dobio sam mnogo, jer sam pratio sposobnost jednog čoveka da vodi, podučava, otkriva i analizira ljude, kao i njegov veliki kapacitet za umetničko izražavanje.

Kao dugogodišnji igrač čuvene Batsheve, iz Tel Aviva, baš u vreme kada je ovu trupu vodio Naharin, ovladali ste i njegovim poznatim Gaga pokretom. Danas, praktikujete taj pokret u baletskim salama. Kako je u Americi prihvaćen Naharinov jezik? Nisam majstor Gaga pokreta, koliko sam strastveni praktikant. Učim i vežbam svakodnevno. Amerika voli Gaga. Neverovatno je videti koliko velika zajednica raste tamo i koliko je Gaga suštinski deo svakodnevnog života ljudi. Naučio sam mnogo radeći sa Ohadom, ali i kroz mogućnost da samostalno kao pedagog gradim svoja iskustva i jedinstvenu sposobnost da predajem.

Upravo sa Batshevom, već ste se, kao igrač, predstavljali na Beogradsko festivalu igre, 2019. Mi pamtimo lepo scensko delo Sedež 21 u Centru Sava. A kakvo je vaše sećanje? Beograd je veliki

grad, meni nepoznat. Sećam se da je bio aktivan i živ, sa čudnom vitalnošću. Možda je tome doprineo protest, koji smo mi igrači posmatrali iz baletske sale. Bio je to neki protestni skup na glavnom gradskom trgu. Dopalo mi se to. Pamtim i da je publika bila veoma angažovana na našem nastupu, a scena i teatar su bili ogromni. Radujem se novom dijalogu sa beogradskom publikom.

I nešto iz ranih godina vaše biografije. Shamela, dečaka iz Bruklina, magnetizam igre davno je privukao. Kako je sve to počelo? Moja majka je uvek pravila zabave. Bilo je njenih prijatelja koji su se okupljali i igrali u našoj kući. Noćni život je bio suštinski deo mog života, ali ne kao bekstvo, već kao način da se ljudi povežu. Ostajao bih do kasno i igrao sa njima. Sećam se da bih nakon te igre, u sitne noćne sate, pokušavao da te odrasle ljude rasporedim u različite ćoškovice i sekvence. Onako, u mojoj mašti. Ovo je verovatno bio moj prvi pokušaj koreografisanja. Tada sam imao šest, sedam i osam godina.

Danas radite kao samostalni igrač i koreograf i imate svoju kompaniju igre u Njujorku. Koliko je teško ili neverovatno biti kreator igre u Njujorku? Zaista je dobar osećaj vratiti se kući. Njujork ima jedinstvenu atmosferu i posebnu energiju. Ovde oduvek postoji ambiciozna scena, ali uvek ima prostora za sve.

Što više ulazem u zajednicu, koja me je podigla, sve više shvatam da je ovo grad najrazličitijih kultura i načina života. Pošto je Tribe kolektiv domaćih i inostranih umetnika, osećam se posebno u pažljivom kultivisanju prostora za sve, dok sam istovremeno zadivljen i inspirisan različitim kulturama. ●

Predstava Crna rupa vodi na živopisno hipnotičko putovanje, u trajanju od jednog sata, jednog minuta i jedne sekunde